

Spørgsmaal om Boets Bestyrelse, Realisationen af dets Ejendele, og hvilke Foranstaltninger der i det hele skulle træffes til dets Opgørelse; men det tilkommer endvidere Skifteretten at afgøre Rigtigheden af enhver Fordring eller Paastand, der fremkommer fra Arvinger, Legatarer eller Kreditorer, hvad enten den gaar ud paa at anerkendes som ligefrem Lodtager i Boet eller paa at erholde noget udbetalt eller udleveret af dette eller paa i Forhold til andre Fordringer at erkendes for fortrinsberettiget. Skifterettens Afgørelse af det Spørgsmaal, om og hvor vidt en saadan Fordring eller Paastand ved Boets Behandling bør tages til Følge, kan ske enten under Skiftebehandlingen ved en særlig Skiftedecision eller først ved den endelige Repartition.

Efter Udkastet er det derimod Reglen (§ 502), at, naar en paa offentlig Skifte anmeldt Fordring eller et der fremsat Krav med Hensyn til de under Skiftebehandling værende Midler (ved hvilket sidste Udtryk nærmest sigtes til Vindikationspaastande samt de af Arvinger eller Legatarer rejste Krav) modsiges af nogen iblandt Boets Vedkommende, tilfalder det ikke Skifteretten at afgøre Fordringens eller Paastandens Rigtighed eller Fortrinsret i Forhold til andre Fordringer, men Sagen bliver at henvise til Procedure og Paakendelse ved den almindelige Ret (Underret eller Landsret). Denne Ordning er en naturlig Følge af, at Udkastet har gennemført Umiddelbarhedsprincippet med Hensyn til de omhandlede Retstvistigheder og som Hovedregel henlagt Sager angaaende over 400 Kr. til Landsret. Umiddelbarhedsprincippet medfører nemlig, at en Retssag i Reglen maa paadømmes af den samme Ret, for hvilken Bevisførelsen sker. Hvis de omhandlede Retstvistigheder ogsaa for Fremtiden skulde paakendes af Skifteretten, maatte altsaa ogsaa den hele Bevisførelse ved Vidner, Syn og Skøn og Parternes personlige Afhøring foregaa for denne Ret. Dette vilde være noget fuldstændig nyt, idet det efter den gældende Ret er Reglen, at Bevismidlerne ikke kunne tilvejebringes ved Skifteretten, men maa erhverves ved de almindelige Domstole, saaledes at kun Udskrift af det der passerede fremlægges for Skifteretten. Der vil derhos næppe i praktisk Henseende vindes noget ved at henlægge de omhandlede Retsager til Skifteretten, ti deres Behandling og Paakendelse maatte ved denne Ret foregaa i alt væsentligt efter de samme Regler

som ved Underretten, og navnlig maa det fremhæves, at Sagen vil kunne endes lige saa hurtigt ved Underretten. Det maa endelig erindres, at de omhandlede Tvistigheder ganske have Karakteren af egentlige Processer, idet de ligefrem dreje sig om Tilværelsen og Udstrækningen af Rettigheder, der henhøre til Personernes Formue; om de fleste af de omhandlede Tvistigheder, nemlig dem, der angaa Tilværelsen og Indholdet af Kreditorernes Rettigheder, gælder det endog, at det er en ren Tilfældighed, at de ere opstaaede paa et offentligt Skifte, og denne Omstændighed giver ikke Retstvisten nogen som helst anden Karakter, end hvis den var opstaaet i Skyldnerens levende Live og blevet gjort til Genstand for en sædvanlig Domssag, eller den havde frembudt sig til Afgørelse efter hans Død under et privat Skifte. Det er derfor, ogsaa fra denne Side betragtet, naturligt, at Sagens Procedure og Paakendelse henlægges til de almindelige Domstole.

Medens Skifterettens Competence saaledes paa dette Omraade er blevet betydelig begrænset, har den efter Udkastet ligesom efter den gældende Ret at paakende alle Spørgsmaal angaaende Boets Overtagelse, Bestyrelse, Udlevering og Opgørelse, hvorved nærmest sigtes til Udregning af, hvad der efter Boets Status tilkommer enhver vedkommende. At disse Spørgsmaal paakendes af Skifteretten og ikke henvises til almindelig Rettergang, er en naturlig Følge af den Opfattelse, at Skifteretten er en judicial Myndighed, og analogt med, hvad der gælder om Fogden, og medfører derhos ogsaa reelle Fordele, navnlig i Henseende til Hurtighed, som man ikke bør give Slip paa. Det vilde være forbundet med betydelige Ulemper, om enhver, som havde en afvigende Mening i et Boets Bestyrelse eller Opgørelse vedrørende Spørgsmaal, skulde kunne standse Boets Behandling eller dog Udførelsen af den omhandlede Foranstaltning ved at bringe Sagen ind for den almindelige Ret til Paakendelse efter en stedfunden fuldstændig Procedure og Bevisførelse. Det er baade rigtigere og hensigtsmæssigere, at det saaledes som nu overlades Skifteretten efter en summarisk Forhandling imellem Parterne at tage foreløbig Bestemmelse om, hvorledes der i den omhandlede Henseende vil være at forholde, saaledes at Boets Behandling derefter skrider frem paa Grundlag af den af Skifteretten truffne Afgørelse, idet det overlades dem, der finde sig misfornøjede med denne, at indbringe den for Landsretten, hvor da,